Een zaterdag in het stadion (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Op de laatste zaterdag van oktober vertrok Youssef al om tien uur van huis, hoewel de wedstrijd pas om half drie begon. Hij hield van het uur voor de aftrap, wanneer het stadion langzaam volliep en de geur van gebakken uien over het plein hing. Bij de ingang stond altijd dezelfde kraam waar een oudere vrouw koffie en warme worstenbroodjes verkocht. Ze kende hem inmiddels bij naam en gaf hem soms een extra suikerklontje zonder iets te vragen.

Dit seizoen speelde zijn club voor het eerst in vijftien jaar in de hoogste liga, en dat was in de stad goed te merken. Overal hingen vlaggen uit de ramen, en zelfs zijn buurvrouw, die nooit naar sport keek, vroeg regelmatig naar de uitslagen. Youssef had zijn vaste plek op de oostelijke tribune, tussen twee broers die elke misser luidkeels becommentarieerden. Het dak lekte er een beetje, maar niemand klaagde. Vanaf die plek kon je precies zien hoe de aanvallen werden opgebouwd.

De eerste helft verliep zenuwslopend. Na twintig minuten viel het eerste doelpunt, en tien minuten later maakten de gasten gelijk uit een vrije trap. Bij rust was de stand dus 1-1, en iedereen om Youssef heen was ervan overtuigd dat er nog van alles zou gebeuren. In de kantine hoorde hij twee mannen ruziën over de vraag of de scheidsrechter de gele kaart terecht had gegeven. Youssef mengde zich er niet in, want hij vond het oordeel eerlijk gezegd best redelijk.

Wat deze middag bijzonder maakte, was dat er na afloop nog iets anders op het programma stond. De club organiseerde in de hal onder de tribunes een klein toernooi voor jeugdteams uit de buurt, met acht ploegjes van tien jaar oud. Youssef ging kijken omdat zijn neefje meedeed. De organisatie had de volgorde van de wedstrijden op een groot vel papier geschreven en met plakband aan de muur bevestigd, zodat de ouders wisten wie wanneer moest spelen. Er heerste een vrolijke chaos van fluitjes, gillende kinderen en verdwaalde ballen.

Het neefje van Youssef verloor in de eerste ronde met 3-0, maar leek daar bijzonder weinig verdriet van te hebben. Hij at daarna twee ijsjes en legde uitgebreid uit dat hij bijna gescoord had. Op de terugweg naar de bushalte praatten ze over de wedstrijd van het eerste elftal, die uiteindelijk in 2-1 was geëindigd. Youssef besefte dat hij zich die dag geen enkel moment had verveeld. Sommige zaterdagen, dacht hij, zijn precies lang genoeg.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28946

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2008